

**F. TÓTH
ANDRÁS**
ALAPÍTVÁNYI
ELNÖK

A SZAKÉRTŐ VÉLEMÉNYE

AZ ÖNKÉNTESSEG GAZDAGÍT – AZT IS, AKI TESZI, ÉS AZT IS, AKI ELFOGADJA

– Minden „önkéntesség”, amit valaki szabad akaratából tesz, közvetlen anyagi juttatás nélkül, a szűk baráti, ismeretségi körön kívül, lehetőleg a közös érdekében – hangsúlyozza F. Tóth András, az Önkéntes Központ Alapítvány vezetője. – Ez utóbbi nem jelenti azt, hogy esetleg az illető nem láthatja meg a saját érdekét abban, amit a közösségért tesz. A legtöbben, akik önkénteskednek, úgy érzik, sokkal többet profitálnak belőle, mint azok, akikért teszik. Egy fiatal számára fontos hozadék lehet például a kapcsolatteremtés, tapasztalatszerzés, nyelvtanulási lehetősége. Idősebbeknél az, hogy hasznosan tölti az idejét, a megszerzett tapasztalatait alkalmazni tudja. És fontos a közösségi élmény is. Az önkéntesek többsége nem valami hősies altruista cselekedetet hajt végre, egyszerűen csak azt teszi, amit amúgy is szeretne, amikor például kirándulást szervez egy természetbarát közösség számára. Az önkéntesség az élet kiteljesítése, gazdagítása. Sokakban megvolna a szándék, de nem tudják, merre induljanak. Ebben segítenek az önkéntes centrumok és a Önkéntes Központ Alapítvány weboldala, a www.onkentes.hu, melynek folyamatosan bővül az adatbázisa.

2010-ig működött öt éven át az Ötlet Program, a foglalkoztatási tárca finanszírozásában. Ennek keretében 18–30 év közötti, álláskereső fiatalok kapcsolódhattak be tíz hónapra az önkéntes tevékenységbe, amelynek keretében kipróbálhatták magukat munkahelyeken. Ez nagyon jó alapot adott nekik a további álláskereséshez.

A szociális törvény változásával bekerült a közfoglalkoztatásba, hogy a szociális ellátásokat az veheti igénybe tartósan, aki bizonyos mennyiségű közmunkát vagy önkéntes tevékenységet fel tud mutatni. Ez jó lehetőség, de támogatást is kellene mellé tenni, mert egy évek óta munkanélküli, önbizalmát veszített embert fel kell készíteni az önkéntes munkára is. Gazdagabb országokban sok pénzt áldoznak arra, hogy a leszakadó csoportok beilleszkedését ilyen módon segítsék, hiszen ők nem jutnak elég információhoz, ráadásul a magabiztosságuk is hiányzik ahhoz, hogy belevágjanak az önkénteskedésbe.

Legalább ennyire fontos – ezt például a civil szervezetek már jól tudják – az önkéntesek megfelelő fogadása az intézmények részéről. Olyan ez, mint egy jó befektetés: az elején viszi a pénzt, az időt és az energiát, de aztán megtérül – az önkéntesek gazdagítják a befogadó intézmény tevékenységét, egyre inkább rangot jelent, ha egy kórház vagy szociális otthon önkénteseket is foglalkoztat.

M. Cs.